

Република Србија
УПРАВНИ СУД
18 У. 3216/14
07.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Слађане Бојовић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." д.о.о. ..., ... бр. ..., чији су пуномоћници Срећко Копиловић и Ивана Копиловић, адвокати из Београда, Савска бр. 13, против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења туженог број 023-02-00796/2013-01 од 20.01.2014. године, у правној ствари приватизације, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства привреде Републике Србије, број 023-02-00796/2013-01 од 20.01.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновни поступак.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, ставом I диспозитива, усвојена је жалба тужиоца и поништена Одлука Агенције за приватизацију број: 10-2725/13-115/01 од 06.12.2013. године у ставу један, два и три изреке и предмет враћен на поновни поступак Агенцији за приватизацију, док је ставом II диспозитива, одбачен приговор тужиоца на одлуку Агенције за приватизацију број: 10-2725/13-115/01 од 06.12.2013. године, као недозвољен. Наведеном Одлуком Агенције за приватизацију од 06.12.2013. године, ставом I диспозитива поништавају се Јавни позив за учешће на Јавном надметању за куповину дела непокретне и покретне имовине привредног друштва "Б.Б." акционарско друштво виноградарства и подрумарства Врашац - у реструктурирању, шифра продаје: ..., који је објављен 08.07.2013. године на интернет страници Агенције за приватизацију, а дана 09.07.2013. године обавештење о Јавном позиву у дневном листу "Политика", Јавно надметање које је одржано 26.07.2013. године, као и сви акти и радње који су донети, односно предузети у поступку продаје имовине наведеног субјекта приватизације. У ставу II диспозитива решења од 06.12.2013. године, одређено је да се обавештење о поништају Јавног позива и Јавног надметања из тачке један ове одлуке објављује на интернет страници Агенције за приватизацију и у дневном

листу "Политика". У ставу III диспозитива решења од 06.12.2013. године, одређено је да одлука ступа на снагу даном доношења.

У тужби поднетој Управном суду дана 28.02.2014. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да је тужилац, као једини учесник на аукцији, по завршетку поступка јавног надметања, одржаног дана 26.07.2013. године, проглашен за купца дела имовине "Б.Б." а.д. виноградарства и подрумарства ... - у реструктурирању, а да је Одлуком првостепеног органа, Агенције за приватизацију од 06.12.2013. године, поништен Јавни позив за учешће на Јавном надметању за куповину дела непокретне и покретне имовине Привредног друштва Б.Б. а.д. виноградарства и подрумарства ... - у реструктурирању, као и јавно надметање које је одржано 26.07.2013. године и сви акти и радње који су предузети у поступку продаје имовине наведеног субјекта приватизације. Истиче да, како наведена одлука Агенције за приватизацију није садржала поуку о правном леку, тужилац је дана 17.12.2013. године Министарству привреде, као другостепеном органу, изјавио жалбу на основу Закона о општем управном поступку, док је на основу Закона о приватизацији против наведене одлуке изјавио приговор са предлогом да Министарство привреде Одлуку од 06.12.2013. године поништи. У тужби указује да другостепени орган у свом налогу Агенцији, као разлог за поништај поступка продаје, као разлог наводи поврде одредаба члана 5. став 3. Закона о приватизацији и члана 226. став 1. Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјекта приватизације, иако је поништај спроведене јавне аукције могао бити заснован само на примени одредбе члана 45. Уредбе о продаји капитала и имовине јавном аукцијом, која, као разлог за поништај аукције, предвиђа само нарушавање принципа слободне тржишне конкуренције понашањем учесника на аукцији, при чему је нужен предуслов да је статус учесника на аукцији стекло више од једног лица. Надаље истиче да је правни основ за поништај претходно спроведене аукције не могу бити Извештај о извршеном надзору Министарства привреде, овде туженог органа над радом Агенције за приватизацију, односно закључак Владе РС и претходно донета одлука Агенције за приватизацију којом је поништено решење о прихватању програма реструктурирања друштва, те да ниједан од ових аката, дакле ни Извештај Министарства привреде од 31.10.2013. године, нити закључак Владе Републике Србије од 04.12.2013. године, као ни одлука Агенције за приватизацију од 21.11.2013. године, којим је поништено решење о прихватању програма реструктурирања друштва не наводи, нити доказује које су неправилности утврђене од стране ресорног министарства током извршеног надзора над њеним радом, а који би представљали јасне, довољне и важећим прописима предвиђене разлоге који би указивали на неправилност и на незаконитост спроведеног поступка јавног надметања, а што би за последицу имало његов поништај. Сматра да је стварни и једини разлог налога туженог за поништај спроведене Јавне аукције и незакључивања уговора о купопродаји са тужиоцем постигнута цена на јавном надметању, на којем се као једини учесник и у том моменту најбољи понуђач појавио тужилац, у прилог чему говоре и наводи из образложења решења туженог Министарства привреде који се искључиво односе на процену тржишне вредности имовине "Б.Б.", а у оспореном решењу и Извештају Министарства привреде као разлози за поништај спроведеног јавног надметања се наводе искључиво чињенице које се тичу процене вредности имовине субјекта приватизације, што никако не може бити од утицаја на законитост спроведеног поступка Јавне аукције и што би за последицу имало поништај спроведене Јавне аукције. Указује да је тужилац у свему поступао у складу са важећим прописима који уређују поступак приватизације и као најбољи понуђач легално и легитимно стекао право да закључи уговор о куповини предметне имовине субјекта приватизације, те да уколико је од стране било ког правног субјекта или органа Републике Србије било наводних пропуста, то не може бити од утицаја на стечена права

тужиоца. Напомиње да је наведеним уговором било потребно регулисати само међусобна права и обавезе у погледу виноградарских засада до стицања услова да купац на начин и у процедури предвиђеној законом, са надлежним министарством, закључи нове уговоре о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, а пре свега испуњења обавеза "Б.Б." према закљученим уговорима о закупу пољопривредног земљишта, због чега нема места примени одредаба Закона о облигационим односима, и то члана 458. наведеног закона, који регулише продају која се односи на будућу ствар. С тим у вези такође наводи да право дугорочног закупа пољопривредног земљишта које се налази у државној својини и права пречег закупа власника дугорочног засада сагласно Закону о пољопривредном земљишту нису били у оквиру продајног пакета, већ су предмет продаје били само покретне и непокретне имовина друштва и то земљиште, објекти, виноградарски засади, шумски засади, залихе вина и опрема. Са наведених и других у тужби образложених разлога предлаже да по спроведеном поступку суд тужбу уважи и поништити оспорено решење, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора колико буду износили по одлуци суда.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене Јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је, решењем број 023-02-804/2013-01 од 14.10.2013. године, покренуо поступак надзора над радом Агенције за приватизацију у предмету продаје имовине субјеката приватизације "Б.Б." а.д. ... - у реструктурирању, те је на основу сагледавања и оцене целокупне документације о уоченим неправилностима сачинио Извештај број 023-02-804/2013-01 од 31.10.2013. године, којим је Агенцији наложио предузимање мера у циљу уклањања наведених неправилности. Поступајући по наведеном налогу туженог, Агенција за приватизацију је, с позивом на одредбу члана 9. Закона о Агенцији за приватизацију и члана 22а Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјеката приватизације, донела ожалбену Одлуку. Тужилац је против наведене Одлуке изјавио жалбу и приговор, те је тужени поступајући по истима, а налазећи да је Агенција за приватизацију није у свему поступила по налогу Министарства привреде по извршеном надзору, жалбу тужиоца усвојио и поништио Одлуку од 06.12.2013. године, док је приговор тужиоца одбацио као недозвољен.

Међутим, по оцени суда основано се тужбом тужиоца оспорава законитост решења туженог органа. Наиме, из образложења одлуке првостепеног органа не види у којој врсти поступка и применом којих прописа је донета ожалбена одлука, већ се провостепени орган у уводу и образложењу одлуке позива на одредбу члана 9. Закона о Агенцији за приватизацију и члан 22а Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјеката приватизације, којима је одређена надлежност првостепеног органа за обављање послова спровођења приватизације. Такође, ни тужени орган у уводу и у образложењу оспореног решења не наводи применом које одредбе је поступао по жалби тужиоца, нити даје разлоге за одбачај приговора као недозвољеног, као ни разлоге да ли је жалба дозвољено правно

средство. Поред тога, у списима достављеним уз одговор на тужбу не налазе се ни примерак ожалбене Одлуке од 06.12.2013. године, нити примерак жалбе и приговора тужиоца од 17.12.2013. године, због чега суд није могао да оцени ни правилност утврђеног чињеничног стања од стране другостепеног органа.

Поред наведеног, као датум доношења оспореног решења у уводу је означен 20.01.2013. године, док је на крају решења унет датум 20.01.2014. године, а у списима органа који су достављени суду не налази се доказ да је наведена грешка исправљена посебним закључком о исправци, а што је тужени орган био обавезан да учини у складу са одредбом члана 209. Закона о општем управном поступку.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд налази да су у поступку доношења оспореног решења повређене одредбе члана 199. став 2., у вези члана 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку, које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења ове пресуде обавезни за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог закона.

Одлуку као у ставу II диспозитива суд је донео на основу одредбе члана 163. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), која се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, будући да тужилац исте није определио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.10.2016. године, 18 У. 3216/14

Записничар
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР